

Παρθένια

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Ι' • ΤΕΥΧΟΣ 37^ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰανουάριος-Μάρτιος
ΕΤΟΣ Ι' - ΤΕΥΧΟΣ 37^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Πρωτ. Σταῦρος Κολιούσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσιδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
69150 Κομοτηνῆ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

03.

Πρωτοχρονιά 2023
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

04.

Εὐχὲς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ
ἐνθρονίσεως ὡς Ποιμενάρχου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς τοῦ κυρίου Παντελεήμονος

06.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

09.

Μεγάλη Τεσσαρακοστή: Ἐνα ταξίδι – ἓνα σχολεῖο καὶ
ἡ προετοιμασία μας πρὶν μπουῦμε σ' αὐτὴν
τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Σάββα Παπαδόπουλου
Ἐφημερίου Ἱεροῦ Ναοῦ Προφῆτη Ἡλία Παλαδίου

13.

«Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην...»
τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀντωνίου Χρ. Παπαθανασίου
Ἐφημερίου Ἀσκητῶν

16.

Οἱ διωγμοὶ τῶν ἐλληνορθοδόξων στὴν ἀνατολικὴ Θράκη
(1914-1918). Ἡ στρατηγικὴ τῶν νεοτούρκων
τοῦ Δημητρίου Φεγγομύτη
Ἑποψήφιου Διδάκτορα στὸ Τ.Ι.Ε. τοῦ Δ.Π.Θ.

20.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιακόνου Ἀρσενίου Βασιλείου

Κάθε φορά που ὑποδεχόμαστε ἕνα νέο ἔτος στὴ ζωὴ μας, ἀντιλαμβανόμαστε καὶ βιώνουμε, πολλές φορές μὲ συναισθήματα στενοχωρίας καὶ θλίψεως, τὴν συνεχῆ ροὴ πρὸς τὴ φθορὰ ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων. Αὐτὴ τὴ συνεχῇ καὶ χωρὶς ἐπιστροφὴ ροὴ κατενόησε ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνας Φιλόσοφος Ἡράκλειτος μὲ τὸ ρητό του «τὰ πάντα ῥεῖ». Ἐνῶ ὁ Πλάτωνας διαπίστωσε ὅτι ὁ χρόνος συνδέεται μὲ τὰ πρόσκαιρα, τὰ ἐφήμερα, ἀφοῦ τὰ αἰώνια εἶναι ἀμετάβλητα. Ὁ Ἀριστοτέλης, ἐπίσης, θεωρῶσε ὅτι ὁ χρόνος συνδέεται μὲ τὴν κίνησιν τῶν σωμάτων. Τέλος, κατὰ ἄλλους ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα.

Κατὰ τὴ Χριστιανικὴ διδασκαλία ὁ χρόνος εἶναι προετοιμασία γιὰ τὴν εἰσαγωγὴν στὴν αἰωνιότητα. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στὸν Τιμόθεο καὶ τοῦ συνιστᾷ: «ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς» (Α΄ Τιμ. 6, 12), δηλαδὴ νὰ κερδίσει τὴν αἰωνιότητα, τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὴν «ἡτοιμασμένην ἀπὸ καταβολῆς κόσμου».

Γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ στὴ νέα χρονιά, πάλι ὁ Πρωτοκορυφαῖος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει νὰ «περιπατήσωμεν ἐν καινότητι ζωῆς» (Ρωμ., στ' 4). Νὰ κατανοήσουμε τὴν ἐλαχιστότητά μας καὶ τὴν ἀδυναμία μας. Νὰ συνειδητοποιήσουμε πόσο εὐκόλα παρασυρόμαστε μόνο ἀπὸ τὶς βιωτικὲς μέριμνες καὶ τὶς

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2023

ἀγωνίες γιὰ τὸ αὔριο. Νὰ συνειδητοποιήσουμε πόσο εὐκόλα ἐγκαταλείπουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνδίδουμε στὶς δικές μας ἐπιθυμίες. Νὰ ἐναποθέσουμε τὸν «παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον» καὶ νὰ ἐνδυθοῦμε τὸν νέο, τὸν ἀνακαινούμενο, ὥστε νὰ φυλάξουμε τὶς δωρεές τοῦ ἁγίου Πνεύματος ποὺ λάβαμε στὸ Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως. Νὰ ἀγωνισθοῦμε τὸν καλὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ διορθώσουμε τὶς ἀδυναμίες μας καὶ νὰ συμπληρώσουμε τὶς ἐλλείψεις μας. Νὰ θεραπεύσουμε τὰ πάθη μας καὶ νὰ καλλιεργήσουμε τὶς ἀρετὲς τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς φιλανθρωπίας, δίνοντας ἔτσι τὴν καλὴ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ.

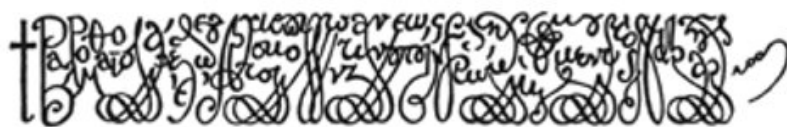
Ἄς εἶναι τούτη ἡ χρονιά ἡ εὐκαιρία ἐπαναπροσδιορισμοῦ τῆς πορείας τῆς ζωῆς μας. Ἄς ἀναγεννηθοῦμε μέσα ἀπὸ τὰ νάματα τῆς πίστεώς μας, ἃς ὑψώσουμε τὴν καρδιά μας πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ ἃς βαδίσουμε «ἐν καινότητι ζωῆς», μιᾶς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Μόνο μέσα ἀπὸ τὴν προσωπικὴ μας ἀλλαγὴ θὰ συντελεσθεῖ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἀλλαγὴ. Μόνο τότε θὰ ἐπέλθει ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἡρεμία στὸν κόσμον. Μόνο τότε θὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὰ ἄγχη καὶ τὶς ἀγωνίες μας. Μόνο τότε θὰ πάψει ὁ ἄνθρωπος νὰ βλέπει τὸν συνάνθρωπό του ἀνταγωνιστικὰ καὶ καχύποπτα.

Εὐχομαι ὀλοκαρδίως ὑγεία σὲ ὅλους. Ὁ νέος χρόνος τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου μας νὰ εἶναι εὐλογημένος, πλήρης ἔργων ἀγαθῶν καὶ πνευματικῆς καρποφορίας, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ὠφέλεια πάντων ἡμῶν.

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Εὐχὲς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ
ἐνθρονίσεως ὡς Ποιμενάρχου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς τοῦ κυρίου Παντελεήμονος

Τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης
καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαιρε-
τικὸς κύριε Παντελεήμον, χάρις εἰη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπικοινωνοῦμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴν
Ἱερότητα ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐνθρονίσεως αὐτῆς ὡς
Ποιμενάρχου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, τῆς εὐλογημένης
ἀναδενδράδος αὐτῆς τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Διὰ τῶνδε τῶν Πατριαρχικῶν ἡμῶν εὐχητικῶν Γραμμάτων προαγόμεθα ὅπως,
ἐν ἐκτιμῇ καὶ ἀναγνώσει τῆς προσφορᾶς τῆς ὑμετέρας προσφιλοῦς Ἱερότητος,
ἐκφράσωμεν τὰ συγχαρητήρια τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν προσωπικῶς ἐπὶ τῇ
ἐπετείῳ ταύτῃ, ὡς καὶ τὸν δίκαιον ἐπαινον καὶ τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς ἐπὶ τῇ μέχρι
τοῦδε Θεοφιλεῖ ποιμαντορίᾳ ὑμῶν τῇ λαχούσῃ ὑμῖν ἐπαρχίᾳ δι' ἔργων λαμπρῶν καὶ
ἐγκόπου διακονίας τοῦ ἐμπεπιστευμένου ὑμῖν λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Πολλάκις εἶχομεν τὴν χαρὰν κατὰ τὴν διαρρεῦσασαν δεκαετίαν νὰ βιώσωμεν
ἐν λόγοις καὶ πράξεσι τὴν πολλὴν πρὸς ἡμᾶς προσωπικῶς καὶ πρὸς τὸν Ἱερὸν
Θεσμόν, ὃν διακονοῦμεν ὅσαις ἡμῖν δυνάμεσιν, ὑμετέραν εὐλάβειαν, ἀφοσίωσιν καὶ
ἀγάπην, διό καὶ θεωροῦμεν ὑμᾶς ὡς συγκυρηναῖον εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ βαρέος σταυ-
ροῦ τῆς Πρωθιεραρχικῆς ἡμῶν διακονίας.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐν τῇ βεβαιότητι ὅτι ἡ ὑμετέρα Ἱερότης θέλει συνεχίσει καὶ ἐν
τῷ μέλλοντι τὴν εὐορκον διακονίαν αὐτῆς κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς μέχρι τοῦδε ἐπαινετὸν
καὶ καρποφόρον τρόπον, τὰ κράτιστα αἰτούμεθα αὐτῇ παρὰ Θεοῦ καὶ ἐπικαλούμεθα
ἐπ' αὐτὴν τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος.

Ἰβκγ' Μαρτίου ιζ'

Ἁγαστοῦς ἀν' Χειρὸς ἀδελφῆς.

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις: Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-7272.204, Fax 210-7272.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

πρωτ. 893

ΛΠΘ.

Λοιπῶς τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου 2023

ΔΙΕΚΤ. 391

Πρὸς
τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονα
Εἰς Κομοτηνὴν

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐν ἀγάπῃ πολλῇ, εὐαγγελισθέντες τὴν θεῖα εὐδοκία καὶ ἐπινεύσει τοῦ Παρακλήτου διακονίαν ὑμῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δεκαετοῦς πηδαιουσίας τῆς νοητῆς ὁλκάδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, ἡχθήμεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως εὐχρηθῶμεν ὑμῖν, ἵνα ἡ καθ' ὑμᾶς Θεοφρούρητος Ἐπαρχία αὐξάνηται ὑπὸ τὴν χριστόφρονα ποιμαντορίαν ὑμῶν ὡς ἀμπελος εὐκληματοῦσα, εἰς χριστιανικὴν προκοπὴν τοῦ περιουσίου λαοῦ, εἰς ἐπαινον καὶ εὐκλειαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς τούτοις, θερμῶς ἱκετεύομεν «τόν ποιμένα τῶν προβάτων τόν μέγαν» (Ἐβρ. ιγ' 20) ὅπως περιβάλλῃ ὑμᾶς μέ «δύναμιν ἐξ ὕψους» (Λουκ. κδ' 49) καὶ χαρίζηται ὑμῖν, κατὰ τὴν Παῦλειον πρὸς τόν Τιμόθεον εὐχήν, «σύνεσιν ἐν πάσι» (Β' Τιμ. β' 7), «ἵνα στρατεύσῃς τὴν καλὴν στρατείαν» (Α' Τιμ. α' 18) καὶ «ὑπερπλεονάσῃ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Α' Τιμ. α' 14).

Ἐπὶ δέ τούτοις, κατασπαζόμεθα ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ καὶ διατελοῦμεν ἐν ἀγάπῃ πολλῇ, διαβεβαιῶντες ὑμᾶς ὅτι ἐν τῇ ἀγίᾳ πίστει, τῇ ἀπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τῶν Ἀγίων καὶ Ἐνδόξων Ἀποστόλων δοθείσῃ ἡμῖν, ὑπὸ δέ τῶν θεοφόρων Πατέρων ἐν Ἀγίαις Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις διατυπωθήσῃ, καὶ ἐν πάσῃ ἀγάπῃ, ἔχετε τὴν ἀφ' ἡμῶν ἀντίληψιν, εἰς δῆλωσιν καὶ μαρτυρίαν ὅτι ἐν σῶμα ἑσμέν τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστίν ἡ Ὁδὸς καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή.

Ἀθηνῶν, 24.2.2023, Ἱεροῦ Προέδρου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἱερωνύμος Β'

† Ὁ Ωρεὼν Φιλόθεος

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ*

Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Παντελεήμων

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως·
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σερρών καὶ
Νιγρίτης, κ. Θεολόγε, Πρόεδρε τῆς λειτουργικῆς
συνάξεως·
Σεβασμιώτατοι ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς καὶ πατέρες,
συμπάρεδροι τῆς Ἀγίας μας Τραπέζης·
Ἐντιμότατοι κ.κ. Βουλευτές, Περιφερειάρχες,
Δήμαρχοι Καλαμάτας, καὶ ἐκπρόσωποι κάθε
ἐξουσίας στὸν Νομὸ καὶ τὴν πόλη·
Εὐλογημένε λαὸ τοῦ Θεοῦ·
Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα τῆς κατὰ Μεσσηνίαν
Ἐκκλησίας·

Ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ εὐλογία
γιὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου ἡ πρόκρισή Σας
νὰ ἀπευθύνω κατὰ τὴν σημερινὴ πανηγυ-
ρικὴ θεία λειτουργία, λόγον ἀγαθόν, λό-
γον οἰκοδομῆς ἐν ἀγίῳ Πνεύματι πρὸς τὸ
εὐλαβὲς ἐκκλησίασμα, τὸ ὁποῖο κατακλύ-
ζει τὸν πάνσεπτο ἱερὸ ναὸ τῆς πολιούχου
Καλαμάτας, Παναγίας τῆς Ὑπαπαντῆς. Τῆς
Θεοτόκου, ἡ ὁποία σκέπει, φρουρεῖ καὶ δι-
αφυλάσσει τὸ ἀνθρώπινο γένος καὶ κάθε
χριστιανὸ πὺλ στρέφει μὲ γνήσια πίστη καὶ
εὐλάβεια τὰ ὄμματά του στὴν Καλομάτα
Μαριάμ.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ σημερινὴ Δεσπο-
τικὴ καὶ Θεομπορικὴ ἐορτὴ ἐκφράζει
τὴν θεολογικὴ πληρότητα τῶν σωτηριο-
λογικῶς μεγίστων ἐορτῶν τῆς εὐσεβείας
μας. Οὐδόλως ὑστερεῖ τῶν προλαβουσῶν
ἐορτῶν τοῦ ἀγίου δωδεκαήμερου ἀλλὰ
καὶ αὐτοῦ τοῦ θείου Πάσχα. Καὶ τοῦτο δὲν
ἀποτελεῖ ἰσχυρισμὸ εἴτε προσωπικὴ ἀπο-

ψη τοῦ ὑπουργοῦντος τὸ κήρυγμα αὐτὴν
τὴν ὥρα. Τὸ ἔχουν ἐκφράσει αἰῶνες πρὶν
οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας,
Ἰωάννης Χρυσόστομος, Κύριλλος Ἀλεξαν-
δρείας, Μεθόδιος Πατάρων καὶ ἄλλοι.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς παρευρίσκεται τεσ-
σαρακονθήμερο βρέφος στὸν Ναό, ἀγκα-
λοφορούμενος ἀπὸ τὴν Παναγία Μπτέρα
Του, προκειμένου νὰ συγκαταβεῖ στὴν
ἀτελῆ ἀλλὰ ἐν ἰσχύι μέχρι τότε νομικὴ δι-
άσταση τῆς ἐβραϊκῆς θρησκευτικότητος,
κυρίως ὁμῶς νὰ δικαιώσει τὴν πιστότητα
τοῦ ἀγῶνος, τοῦ τελεσθέντος μὲ πολλὴν
ὑπομονή, τοῦ δικαίου Συμεὼν τοῦ πρε-
σβύτου.

Αὐτὸς ὁ ὑπέργηρος ἱερέας ἀνέμε-
νε μὲ κοπιώδη ἐσωτερικὴ ἐτοιμασία τὸν
«Χριστὸν Κυρίου». Καὶ πράγματι, ἀξι-
ώθηκε νὰ τὸν δεῖ καὶ νὰ ὁμολογήσει μὲ
ἀγαλλίαση καρδιᾶς τὸ «νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά Σου
ἐν εἰρήνῃ...». Μπορῶ τώρα νὰ πεθάνω
εἰρηνικὰ καὶ ἄφοβα Κύριε, ἀφοῦ ἀξιώθη-
κα νὰ ἰδῶ μὲ τοὺς αἰσθητοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνον, ὁ
Ὅποῖος ὑπῆρξε ἀπ' αἰώνων ἀναμενόμενος
καὶ τώρα ἐκὼν καθίσταται ὑπεύθυνος νὰ
ἀποκαλύψει τὸ φῶς πὺλ θὰ διαλύσει τὴν
ἀχλὺ τῆς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων καὶ θὰ
δώσει προοπτικὴ αἰωνιότητος στοὺς ἀγα-
θοὺς κόπους τῆς καθ' ἡμέραν βιωτῆς τους.

Στὴν ἴδια ἐορτὴ ὑπέρτιμο πρόσωπο ἡ
Ὑπεραγία Θεοτόκος. Ἡ πρόξενος τῆς σω-
τηρίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ἡ ἐλπίς
τῶν ἀπλησισμένων καὶ βοήθεια τῶν μὴ

έχόντων άπαντοχή και «ποϋ την κεφαλήν κλίνη». Το γλυκό πρόσωπό Της είναι πάντοτε ίκανό να χαρίζει παρηγοριά, ψυχική και σωματική υγεία σε κάθε άνθρωπο, όποιασδήποτε ποιότητας και ήθικης καταστάσεως. Κυρίως, όμιλει ή Παναγία μας σε εκείνους που αισθάνονται να διαπλέουν το πέλαγος τής ζωής μέσα σε πελώρια κύματα και δέν διαθέτουν ούτε πυξίδα, ούτε σωστικό μέσο, ώστε να αποφύγουν τον πνιγμό και τον όλεθρο.

Άναμφίβολα έχουμε διέλθει κι έμεϊς όλα αυτά τα χρόνια μέσα από περιπέτειες που προκάλεσαν και προκαλούν ακόμη πολύ πόνο, αγωνία, στερήσεις και όδηγοϋν αρκετούς συνανθρώπους μας στην απογοήτευση και την απόγνωση. Προαυλιζόμαστε σε μία παγκόσμια γειτονιά που δοκιμάζεται από πανδημίες και έπισιτιστικές κρίσεις. Δοκιμάζεται από συνεχιζόμενους και νέους αδελφοκτόνους πολέμους.

Ή πολύπαθη πατρίδα μας άναστενάζει με πόνο ψυχής κάθε φορά που θυσιάζο-

νται σε φαινομενικά καιρούς ειρήνης στρατευμένα νειάτα, άξιωματικοί των ένόπλων δυνάμεών μας, κατά την έναγχη άσκηση του καθήκοντός τους, όπως τα παιδιά μας που προσχθές θυσιάστηκαν στα νερά του Κυπαρισσιακού κόλπου, προκειμένου να μās διασφαλίσουν από τα δεινά ενός έπαπειλούμενου φρικτού πολέμου.

Διαπιστώνουμε με θλίψη να τίθενται σε συνεχή άμφισβήτηση το δίκαιο και τα δικαιώματα που καταξιώνουν το άνθρωπο πρόσωπο και τον πολιτισμό μας. Αυτή ή πολυδιάστατη και παγκοσμιοποιημένη κρίση μās προξενεί φοβικά αισθήματα άδυναμίας και απομόνωσης. Άρνούμαστε να βγοϋμε συνετά και θαρραλέα μπροστά για να την άντιμετωπίσουμε.

Όμως! Κάθε φορά που ό απογοητευμένος αδελφός συναντάται με «συμεωνική» ύπομονή και προσευχή με το πρόσωπο τής Παναγίας μας, είναι βέβαιο, ότι άνοίγει διάπλατα μπροστά του ή πόρτα τής έλπίδας και τής σωτηρίας. Πλημμυρίζει από την

“Τὸ γλυκὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας εἶναι πάντοτε ἱκανὸ νὰ χαρίζῃ παρηγοριά, ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ὑγεία σὲ κάθε ἄνθρωπο, ὅποιασδήποτε ποιότητος καὶ ἡθικῆς καταστάσεως. Κυρίως, ὁμιλεῖ ἡ Παναγία μας σὲ ἐκείνους ποὺ αἰσθάνονται νὰ διαπλέουν τὸ πέλαγος τῆς ζωῆς μέσα σὲ πελώρια κύματα καὶ δὲν διαθέτουν οὔτε πυξίδα οὔτε σωστικὸ μέσο, ὥστε νὰ ἀποφύγουν τὸν πνιγμὸ καὶ τὸν ὀλεθρο”

χαρὰ τοῦ Οὐράνιου Πατέρα μας. Εἶναι ὁ Πατέρας, ὁ Ὅποῖος ἐφάνέρωσε τὸν Υἱὸ καὶ Λόγο Του στὴν γῆ. Μᾶς ἀπέσπασε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ διαβόλου καὶ μᾶς ἄνοιξε ἅπαξ διαπαντὸς τὴν θύρα τοῦ ἀπωλεσθέντος Παραδείσου, τῆς ποθεινῆς πατρίδας μας. Ἡ δυνατότητα μετοχῆς μας σὲ αὐτὸν εἶναι θεῖο δῶρο, ἀπαιτεῖ ὅμως τὴν συναίνεσή μας.

Ὅπως αὐτὴ ἐκφράζεται σήμερα μέσα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ παρουσία ὅλων μας στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ. Κληρὸς, λαός, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι ἀποθέτουμε τὶς ἐλπίδες μας στὸν Σωτῆρα Χριστὸ καὶ στὴν Παναγία Μητέρα μας.

Ὅπως ἐκφράζεται στὴν ἐπιλογὴ ποὺ ἔχουμε κάνει ἤδη μὲ τὸ βάπτισμά μας, νὰ ἀνήκουμε μὲ ἀγῶνα καὶ ἀφιερωματικὸ ἦθος στὸν ἱερὸ λόχο τῶν ἀδελφῶν τοῦ Χριστοῦ, τῶν ἐλαχίστων, ἐργαζόμενοι ὁ καθένας ἀπὸ τὸ μετερίζι του, ἀλλὰ καὶ

ὅλοι μαζί ὡς Γένος καὶ Ἔθνος, «ὅσα καλὰ, ὅσα εὐφημα, ὅσα σεμνά...», προκειμένου νὰ ἀξιωνόμαστε ὄχι μόνον νὰ ὁμολογοῦμε ἀλλὰ καὶ νὰ γευόμαστε –ἀνάξιοι ὄντες κατὰ χάριν ὅμως– σὲ κάθε τελούμενη θεία λειτουργία τὸν Χριστὸν Κυρίου, ὁ Ὅποῖος εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε «φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν» καὶ δόξα κάθε λαοῦ ποὺ ἐλπίζει σὲ Αὐτόν.

Εὐχθεῖτε, Ἅγιοι ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς, οἱ ἀκοίμπτες πρεσβεῖες καὶ μεσιτεῖες τῆς Πανυπερευλογημένης Θεοτόκου, τῆς Ὑπαπαντῆς Παναγίας μας, νὰ ἀποτελοῦν σταθερὸ ὁδοδείκτη σὲ αὐτὴν τὴν πορεία, ὥστε στὸν κατάλληλο γιὰ τὸν καθένα μας χρόνο, νὰ δικαιωθοῦμε ὡς πολῖτες καὶ συμπολίτες τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

* Κήρυγμα κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς Δεσποτικῆς Ἑορτῆς στὴν Καλαμάτα, 2023.

Μεγάλη Τεσσαρακοστή: Ἕνα ταξίδι – ἓνα σχολεῖο καὶ ἡ προετοιμασία μας πρὶν μποῦμε σ' αὐτὴν

Ἀρχιμανδρίτης Σάββας Παπαδόπουλος
Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτη Ἡλία Παλαδίου

Ὅταν κάποιος ξεκινάει γιὰ ἓνα ταξίδι, θὰ πρέπει νὰ ξέρεي ποῦ πηγαίνει. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Πάνω ἀπ' ὅλα ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή εἶναι ἓνα πνευματικὸ ταξίδι ποὺ προορισμὸς του εἶναι τὸ Πάσχα, «ἡ ἑορτὴ Ἑορτῶν». Ἕνα ταξίδι μὲ εἰκόνες, μὲ γεύσεις, γλυκές... καὶ πικρές. Σ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ ταξίδι μᾶς προσκαλεῖ ἡ Ἐκκλησία νὰ πάρουμε μέρος, ὄχι σὰν ἀπλοὶ θεατές, ἀλλὰ σὰν πρωταγωνιστές. Μᾶς καλεῖ νὰ κατεβοῦμε ἀπ' τὶς κερκίδες τοῦ σταδίου καὶ νὰ πάρουμε μέρος καὶ ἐμεῖς σ' αὐτὸν τὸν καλὸ ἀγῶνα.

Ἡ περίοδος αὐτὴ εἶναι... καὶ ἓνα «μεγάλο» σχολεῖο. Εἶναι τὸ σχολεῖο τῆς μετανοίας ποὺ κάθε χρόνο μᾶς χτυπάει τὸ κουδούνι γιὰ νὰ εἰσέλθουμε στὶς «τάξεις» καὶ νὰ ρουφήξουμε τὸ νέκταρ ὅλων αὐτῶν τῶν μηνυμάτων ποὺ μᾶς προσφέρει τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Νὰ ἀπαντήσουμε ἀπὸ τὰ νάματα τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ὑμνολογίας ὅ,τι πιὸ ἱερὸ καὶ Θεῖο ὑπάρχει καὶ τέλος ἂν εἶναι δυνατόν, ν' ἀλλάξουμε τὴ ζωὴ μας. Σ' αὐτὸ τὸ σχολεῖο, λοιπὸν, μπαίνουμε ἄλλοι σὰν ἀρχαριοὶ καὶ ἄλλοι ὡς προχωρημένοι. Μοῦ φαίνεται ὅτι σὲ ὅλους κάτι ἔχει νὰ δώσει καὶ αὐτὴ ἡ χρονιά, αὐτὴ ἡ «τάξη». Κανεὶς δὲν θὰ βγεῖ ζημιωμένος, ἀντίθετα μάλλον,

αὐτὴ ἡ ἐπίμονη σπουδὴ θὰ φέρει «ἐκατονταπλασίονα καρπὸν».

Εἶναι μιὰ εὐκαιρία ποῦ μᾶς δίνει ἡ Ἐκκλησία κάθε χρόνο γιὰ ἓνα καινούριο ξεκίνημα ζωῆς. Εἶναι ἡ «χεῖρα βοηθείας» ποὺ ἀπλώνει σὲ μᾶς ἀπλόχερα ἡ φιλόστοργος μάνα Ἐκκλησία μας.

Ἕνα ταξίδι, ἓνα προσκύνημα στὸ Πάσχα, ποὺ εἶναι τὸ τέλος καὶ ποὺ ταυτόχρονα εἶναι ἡ ἀρχή. Εἶναι τὸ τέλος ὅλων αὐτῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὰ «παλαιά», τὸν «παλαιὸν ἄνθρωπο» καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς «νέας ζωῆς», μιὰ συνεχὴς διάβαση ἀπὸ τὸν «κόσμο τοῦτο» στὴν Βασιλεία ποὺ ἔχει ἀποκαλυφθεῖ «ἐν Χριστῷ».

Τὸ Πάσχα γιὰ μᾶς εἶναι ἡ ἐπιστροφή, ἡ ἐπιστροφή στὸ «ἀρχέγονο κάλλος» καὶ ἐπομένως ἡ Σαρακοστή εἶναι ἡ προετοιμασία γι' αὐτὴν τὴν ἐπιστροφή – ἡ ἀργὴ ἀλλὰ ἐπίμονη προσπάθεια νὰ πραγματοποιήσουμε τελικὰ τὴ δική μας «διάβαση», τὸ «Πάσχα» μας, στὴ νέα ἐν Χριστῷ ζωὴ.

Ἕνα ταξίδι, ἓνα Προσκύνημα! Καθὼς τὸ ἀρχίζουμε, καθὼς κάνουμε τὸ πρῶτο βῆμα στὴ «χαρμολύπη» τῆς Σαρακοστῆς, βλέπουμε –μακριά, πολὺ μακριά– τὸν Προορισμό. Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς Λαμπρῆς, εἶναι ἡ εἴσοδος στὴ δόξα τῆς Βασιλείας. Εἶναι αὐτὸ τὸ ὄραμα, ἡ Πρόγευση τοῦ Πάσχα, ποὺ μεταβάλλει τὴ λύπη τῆς Σαρακοστῆς

Υἱος χαρά ἐγένετο τρέχει καί τόν πατέρα, καί άνοιξε τά χέρια του στήν άγκαλιά τόν βάνει.

Κυριακή τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ ἢ τοῦ Εὐσπλαχνικοῦ Πατέρα. Σχέδιο Φωτίου Κόντογλου

σέ χαρά, φῶς καί τή δική μας προσπάθεια σέ μιὰ «Πνευματική άνοιξη».

Πολύ πρὶν ἀρχίσει ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ἡ Ἐκκλησία μας ἀναγγέλλει ὅτι πλησιάζει καί μᾶς καλεῖ νά μποῦμε στήν περίοδο τῆς προετοιμασίας γι' αὐτήν, νά σκεφτοῦμε τή σημασία της καί τή σοβαρότητά της. Πρὶν μποῦμε στή Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί ἀρχίσουμε νά τή ζοῦμε, μᾶς παρουσιάζει τὸ νόημά της. Ἡ προπαρα-

σκευαστική περίοδος πρὶν τῇ Σαρακοστῇ εἶναι αὐτὴ ποὺ ἀνοίγει τὸ Τριῶδιο καί περιλαμβάνει τὶς τέσσερις διαδοχικὲς Κυριακὲς ποὺ προηγοῦνται ἀπὸ τὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Σὲ κάθε μία ἀπὸ αὐτὲς ὑπάρχει εἰδικὸ ἀνάγνωσμα ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο ποὺ εἶναι ἀφιερωμένο σὲ κάποιο θεμελιακὸ γεγονός μετανοίας.

Οἱ τέσσερις αὐτὲς Κυριακὲς εἶναι τοῦ Τελώνου καί Φαρισαίου ποὺ ἀπὸ αὐτὴν τὴν Κυριακὴ ἀνοίγει τὸ Τριῶδιο, ἡ δευτέρη Κυριακὴ εἶναι τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ, ἡ τοῦ Εὐσπλαχνικοῦ Πατέρα, ἡ τρίτη Κυριακὴ εἶναι ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, ἡ τῆς Μελλούσης Κρίσεως καί ἡ τέταρτη Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, ἡ Κυριακὴ τῆς Συγχωρήσεως.

Τὸ πρῶτο μάθημα, τὸ πρῶτο μήνυμα ποὺ παίρνουμε κιόλας μὲ τὴν εἴσοδό μας στὸ Τριῶδιο, σ' αὐτὸ τὸ σχολεῖο τῆς Μετανοίας, εἶναι ἡ προσευχὴ καί ἡ ταπείνωση.

Ἀλλὰ τί εἶναι ταπείνωση; Ἡ ἀπάντηση σ' αὐτὴν τὴν ἐρώτηση μπορεῖ νά φανεῖ παράδοξη, γιὰ τὴν εἶναι ριζωμένη σὲ μιὰ περίεργη διαβεβαίωση: πὼς ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς εἶναι ταπεινός. Ἡ ταπείνωσή Του εἶναι ἡ δόξα Του.

Πὼς κανεὶς ὅμως γίνεται ταπεινός; Μοῦ φαίνεται ὅτι γίνεται κανεὶς ταπεινός μὲ τὸ δόσιμο στὸν Χριστό, τὸ δόσιμο στὸν πνευματικὸ κόσμο, μὲ λαχτάρια τοῦ Θεοῦ, μὲ ἐνθουσιασμό, μὲ τὴν «καλὴ τρέλα», μὲ Θεῖο Ἔρωτα, μὲ ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη στὸν Θεὸ καί πρὸς τὸν συνάνθρωπο. Κάπως ἔτσι θὰ πρέπει νά γίνεται κανεὶς ταπεινός. Ὁ Χριστὸς μας εἶπε: «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶος εἰμὶ καί ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ». Τελικὰ γινόμαστε ταπεινοὶ μὲ τὸ νά μετράει τὸ καθετὶ μὲ μέτρο τὸν Χριστὸ καί νά ἀναφερόμαστε γιὰ ὅλα σ' Αὐτόν. Χωρὶς τὸν Χριστὸ ἡ ἀληθινὴ ταπείνωση εἶναι ἀδύνατη, ἐνῶ στήν περὶπτωση τοῦ Φαρισαίου, ἀκόμα καί ἡ ὀρθοσκεία, γίνεται ὑπερηφάνεια γιὰ τὰ ἐπιτεύγματά του· ἔχουμε δηλαδὴ ἓνα ἄλλο εἶδος φαρισαϊκῆς αὐτο-δοξολογίας.

Ἡ περίοδος λοιπὸν τοῦ Τριωδίου καί

τῆς προετοιμασίας μας γιὰ τὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστὴ ἀρχίζει μὲ μία ἀναζήτηση, μία προσευχὴ γιὰ ταπείνωση, ποὺ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθινῆς μετάνοιας. Γιατὶ μετάνοια, πάνω ἀπὸ καθετὶ ἄλλο, εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ στὴ γνήσια τάξη τῶν πραγμάτων, ἡ «ἀναμόρφωση τοῦ ἀρχαίου κάλλους». Ἡ μετάνοια ἐπομένως εἶναι θεμελιωμένη στὴν ταπείνωση καὶ ἡ ταπείνωση – ἡ Θεία καὶ θαυμαστὴ ταπείνωση – εἶναι καρπὸς καὶ τέρμα της. «Φαρισαίου φύγωμεν ὕψηγορίαν καὶ Τελώνου μάθωμεν τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς», λέει τὸ κοντάκιό τῆς ἡμέρας.

Τὴ δεύτερη Κυριακὴ, τῆς προετοιμασίας μας γιὰ τὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστὴ, διαβάζουμε τὴν παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ. Ἡ παραβολὴ αὐτὴ μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς ὕμνους τῆς ἡμέρας, μᾶς παρουσιάζουν τὴ μετάνοια σὰν ἐπιστροφὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἐξορία.

Ἡ μετάνοια εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς! Εἶναι αὐτὴ ἡ βαθιὰ συναίσθηση τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν ἀποξένωσή του ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς του, τὸν Θεό, ἀπὸ τὴ μακαριότητα τῆς κοινωνίας μαζί Του, ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ ζωὴ ὅπως τὴ δημιούργησε καὶ μᾶς τὴν ἔδωσε Ἐκεῖνος.

Ἔτσι, στὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ, τὸν ἀναστημένο Χριστὸ θὰ τὸν συναντήσουμε τόσο, ὅσο ἔχουμε νιώσει αὐτὸ τὸ βαθὺ ὑπαρξιακὸ αἶσθημα τῆς ἀποξενώσεως καὶ τῆς ἀποδημίας ἀπὸ τὸ Πατρικὸ σπίτι, ἀπὸ τὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς καὶ ἔχουμε μιὰ μεγάλῃ καὶ βαθιὰ ἐπιθυμία ἐπιστροφῆς, ἐπιθυμία νὰ γυρίσω πίσω, νὰ ἀποκτήσω ξανὰ τὸ χαμένο σπίτι, τὸν χαμένο Παράδεισο.

Ὁ τρίτος σταθμὸς σ' αὐτὴν τὴν ἀγία Πορεία μας πρὸς τὸ Πάσχα εἶναι ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω. Ὀνομάζεται ἔτσι, γιατί στὴ διάρκειά τῆς ἐβδομάδος ποὺ ἀκολουθεῖ ἀρχίζει μία περιορισμένη νηστεία, τρῶμε τὰ πάντα ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κρέας, ἔχουμε ἀποχὴ κρέατος.

Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς ἢ Κυριακὴ τῆς Συγχωρήσεως. «Ἐξομολογητάριον». Φορητὴ εἰκόνα ἀπὸ τὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο Ἀθηνῶν (τέλη 18^{ου} – ἀρχὲς 19^{ου} αἰῶνα)

Τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας ἀναφέρεται στὴ Δευτέρα Παρουσία καὶ τὴν κρίση ποὺ θὰ ἀκολουθήσει. Ἐδῶ βλέπουμε τὸν Θεὸ νὰ εἶναι ὄχι μόνο εὐσπλαχνος, ὅπως τὴν προηγούμενη Κυριακὴ, ἀλλὰ νὰ εἶναι Μέγας καὶ Δίκαιος Κριτὴς ποὺ θὰ κρίνει ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Τὸ θέμα λοιπὸν αὐτῆς τῆς Κυριακῆς εἶναι ἡ Κρίση, ποὺ θὰ βασιστεῖ ἀποκλειστικὰ στὴν ἀγάπη, ποὺ ὁ ἄνθρωπος ἔχει δείξει γιὰ τὸν συνάνθρωπό του, καὶ ποὺ τελικὰ μεταβαίνει σ' Αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Θεό· «Εφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε», λέει στὸ Εὐαγγέλιο.

Καὶ δείχνουμε ἀγάπη στὸν συνάνθρωπο ὅταν τοῦ δίνουμε κάτι ποὺ ἔχουμε ἐμεῖς καὶ ποὺ Ἐκεῖνος τὸ ἔχει ἀνάγκη «ἐπέινασα καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν». Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπαραίτητο αὐτὸ ποὺ θὰ δώσουμε νὰ εἶναι μόνο ὑλικό. Μπορεῖ νὰ εἶναι ἓνα ἀπλὸ χαμόγελο, μιὰ κουβέντα παρηγοριᾶς, ἓνα δάκρυ τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου, ἓνα ἄγγιγμα χεριοῦ πάνω στὴ θλίψη καὶ τὴ δοκιμασία τοῦ ἀδελφοῦ. Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὸν συνάνθρωπο.

Τὸ μάθημα λοιπὸν ποὺ μᾶς δίνει αὐτὴ ἡ Κυριακὴ εἶναι ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ τρόπος ζωῆς ποὺ ἀνοίγει στὸν ἄνθρωπο τὶς Πύλες τοῦ Παραδείσου. Γιὰ νὰ συναντήσουμε τὸν ἀναστημένο Κύριο πρέπει πρῶτα νὰ συναντήσουμε τὸν ἐλάχιστο ἀδερφό.

Ὁ τελευταῖος σταθμὸς πρὶν τὴν εἰσοδὸς μας στὴν Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ εἶναι ἡ Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς ἢ ὅπως ἀλλιῶς λέγεται, Κυριακὴ τῆς Συγχωρήσεως. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία μας κάνει μνεΐα, θυμᾶται, τὴν ἐξορία τῶν πρωτόπλαστων ἀπὸ τὸν Παράδεισο. Μὲ τὴν Κυριακὴ αὐτὴ συνοψίζεται οὐσιαστικὰ ἡ πλήρης προπαρασκευὴ γιὰ τὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστή.

Ξέρουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε γιὰ νὰ ζεῖ στὸν Παράδεισο, γιὰ τὴ γνώση τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν κοινωνία μαζί Του. Ἡ ἁμαρτία του ὅμως τὸν ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὴν εὐλογημένη ζωὴ καὶ ἔτσι ἡ ὑπαρξὴ του στὴ γῆ εἶναι μιὰ ἐξορία. Ὁ Χριστός, ὁ Σωτὴρας τοῦ κόσμου, ἀνοίγει τὴν πόρτα τοῦ Παραδείσου σὲ ὅποιον θέλει νὰ τὸν ἀκολουθήσει καὶ ἡ Ἐκκλησία μὲ τὸ νὰ μᾶς

ἀποκαλύπτει τὴν ὁμορφιὰ τῆς Βασιλείας, κάνει τὴ ζωὴ μας μιὰ Προσκυνηματικὴ Πορεία πρὸς τὴν οὐράνια Πατρικὴ γῆ. Ἔτσι, μπαίνοντας στὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ εἴμαστε σὰν τὸν Ἀδὰμ ποὺ ἔχασε τὸν Παράδεισο, «ἐκάθισε Ἀδὰμ, ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, καὶ τὴν ἰδίαν γύμνωσιν θρηνῶν ὠδύρετο», λέει στὸ δοξαστικὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ αὐτῆς τῆς ἡμέρας.

Ἡ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσή μας ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τὴ φυλακὴ τοῦ «κόσμου τούτου» καὶ τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα αὐτῆς τῆς Κυριακῆς θέτει τοὺς ὅρους γιὰ μιὰ τέτοια ἀπελευθέρωση. Πρῶτος ὅρος ἡ συγχωρητικότητα καὶ δεύτερος ὅρος ἡ νηστεία καὶ ἡ προσευχή.

Οὐσιαστικὰ ἡ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ ἀρχίζει μὲ τὸν ἑσπερινὸ ἐτούτης τῆς Κυριακῆς τοῦ πρώτου κατανυκτικοῦ ἑσπερινοῦ. Τὰ κατανυκτικὰ στιχηρὰ ποὺ λέγονται ὕστερα ἀπὸ τὸν ψαλμὸ «Κύριε ἐκέκραξα πρὸς Σὺ ...» ἀναγγέλλουν τὸν ἐρχομὸ τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς καί, πέρα ἀπ'αὐτή, τὸν ἐρχομὸ τοῦ Πάσχα!

Ἡ ὅλη προετοιμασία μας γιὰ νὰ εἰσέλθουμε στὴν Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ἔφτασε πιά στὸ τέλος. Στὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας ὅλοι οἱ πιστοὶ πλησιάζουν τὸν ἱερέα καὶ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ζητώντας τὴν ἀμοιβαία συγχώρεση. Ἔτσι, ἡ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ ἀρχίζει μ' αὐτὴν τὴν κίνηση τῆς ἀγάπης, τῆς ἐνότητας καὶ τῆς ἀδελφοσύνης.

Ὁ ὕμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας θὰ μᾶς πεῖ: «Τὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν ἡνέωκται, οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε». Τὸ στάδιο τῶν ἀρετῶν ἄνοιξε, ὅσοι θέλουν νὰ ἀθληθοῦν, σὺς ἀρετές, στὸν Πνευματικὸ ἀγῶνα, ἄς ἔλθουν, νὰ μποῦν στὸ στάδιο καὶ ὁ Κύριος θὰ τοὺς στεφανώσῃ σὲ ὅ,τι κι ἂν κάνουν.

Καλὸ Στάδιο!

Καλὴ Σαρακοστή!

«Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην...»

Ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος Χρ. Παπαθανασίου
Ἐφημέριος Ἀσκητῶν

Τὴν 25^η Μαρτίου, ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία πανηγυρίζει τὴν μεγάλη Θεομπορικὴ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, μὲ τὴν ὁποίαν ξεκινᾷ τὸ Μέγα Μυστήριό τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ σωτηριολογικὸν ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν «διεστῶτων» μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ λόγῳ τῆς πτώσεως καὶ τῆς ἐξώσεώς του ἀπὸ τὸν παράδεισον ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἐστερήθη τοῦ δικαιώματος νὰ ἐπικοινωνεῖ ἀπευθείας μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς ὅμως μὴ μπορῶντας νὰ βλέπει τὸν ἄνθρωπον, τὸ δημιούργημά του, νὰ ταλανίζεται μέσα στὸν βοῦρκο τῆς ἁμαρτίας, «ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου», ἀπέστειλε οὐρανῶθεν τὸν πρωτοστάτην Ἀρχάγγελον, τὸν Γαβριὴλ νὰ ἀναγγεῖλῃ τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ ὅτι ἐπελέγη ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ γίνῃ «τὸ τῆς χαρᾶς δοχεῖον», τὸ ὄργανον τοῦ Θεοῦ μέσῳ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς μᾶς πληροφορεῖ σχετικὰ μὲ τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Παναγίας μας ὅτι δηλαδὴ συνέβη ἕξι μῆνες μετὰ τὴν θαυμαστὴ σύλληψη τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἀπὸ τὴν Ἑλισάβετ, τὴν γυναῖκα τοῦ Ζαχαρία, ὅταν ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ στάλθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ πρὸς τὴν Παρθένο Μαρία γιὰ νὰ τῆς ἀνακοινώσῃ ὅτι θὰ φέρῃ στὸν κόσμον τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Ἡ Παρθένος, τὴν περίοδο ἐκείνη, ζοῦσε στὴν Ναζαρέτ καὶ ἦταν ἥδη μνηστευμένη μὲ τὸν ξυλουργὸ Ἰωσήφ.

Ὁ Γαβριὴλ ἐμφανίσθηκε ξαφνικὰ μπροστά της καὶ τῆς ἀπηύθυνε τὸν χαιρετισμό: «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ». Καὶ ὅπως ἦτο φυσικὸ, ἐκείνη πανικοβλήθηκε, ἀλλὰ ὁ ἀρχάγγελος τὴν καθυσύχασε λέγοντας «Μὴ φοβοῦ Μαριάμ, εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσῃς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν». Γεμάτη ὅμως ἀπορία τὸν ἐρώτησε πῶς μπορούσε αὐτὸ νὰ γίνῃ, ἀφοῦ δὲν εἶχε ἄνδρα καὶ ἐκεῖνος τὴν καθυσύχασε ὅτι ὅλα αὐτὰ πρόκειται νὰ συμβοῦν μὲ τὴν ἐπισκίασιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τότε ἐκείνη ἀπάντησε στὸν Ἀγγελον «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα σου». Ἐδῶ βλέπουμε τὴν Παναγία νὰ συγκατατίθεται καὶ νὰ θέτῃ τὸν ἑαυτὸν της εἰς τὴν διακονίαν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ἔτσι γίνεται ἡ Κλίμακα ποὺ ὁδηγεῖ τοὺς ἐκ τῆς γῆς πρὸς τὸν Οὐρανόν.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἶναι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας κορυφαῖος ἐορταστικὸς σταθμός, διότι ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν ὅλων τῶν ἐορτῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Διὰ τὸν λόγο αὐτὸ δὲν θὰ ὑπῆρχε ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων. Ἐὰν δὲν προϋπῆρχε ἡ καλὴ ἀγγελία τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ οὔτε βεβαίως καὶ ἀνάστασις. Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν ὅταν ἡ Παναγία μας συγκατατέθηκε νὰ ὑπουργήσῃ, μὲ ὑπερφυσικὸ τρόπο, αὐτὸ τὸ μέγα Μυστήριον. Ἐτσι ἡ 25^η Μαρτίου γίνεται τρόπον τινὰ ὁ δορυφό-

Τὸ νέο ψηφιδωτὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ποὺ κοσμεῖ τὴν πρόσοψη τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς στὸ ὁμώνυμο πάρκο Κομοτηνῆς

ρος, γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον περιστοιχίζονται οἱ ὑπόλοιπες Δεσποτικὲς καὶ Θεομητορικὲς ἑορτὲς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ἐννέα μῆνες μετὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Παναγίας μας τοποθετεῖται δηλαδὴ τὸν 4^ο αἰῶνα ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἡ εὐεργετικὴ παρουσία τῆς Παναγίας εἰς τὸν κόσμον διατρανώνεται μέσα ἀπὸ τὴν Ὑμνωδίαν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀπὸ τὶς ὁμορφες ἀκολουθίες της, ποὺ μὲ τὴν γλαφυρότητά τους καὶ τὰ μεστὰ μηνύματά τους ἐνισχύουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἀνεβάζουν μέχρι τὸν οὐρανό. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι πλέον παγιδευμένος στὴν ἁμαρτία, ἀλλὰ ἐλευθερώνεται χάριν τῆς Παναγίας διότι δι' αὐτῆς ἀνοίγεται τὸ κεφάλαιο τῆς ἡμετέρας σωτηρίας καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος, ἐνώνονται δύο φύσεις, ἡ θεία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη σὲ ἓνα πρόσωπο, στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ-Σωτῆρος ποὺ μὲ

τὴν σάρκωσή του θεραπεύει τὴν βαρεὶά τραυματισμένη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἀνθρώπινη φύση, ποὺ προκάλεσε τὴν πτώση τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἀνεβάζει καὶ τὴν θεοποιεῖ. Καὶ ἡμεῖς μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχάγγελο ἐκφράζουμε τὴν χαρὰ μας καὶ ἀναφωνοῦμε τὸ «χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ», Χαῖρε ἐσὺ ποὺ ἔχεις τὴν χάρι καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ νὰ συλλάβῃς εἰς τὴν Παναγία γαστέρα σου τὸν Θεὸ Λόγο, ποὺ κομίζει τὴν εἰδση τῆς μετὰ τὴν ἐννεάμηνο κυοφορίαν σου Γεννήσεώς Του.

Ἡ πρώτη Στάση τῶν Χαιρετισμῶν ἀναφέρεται εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν αὐτοῦ τοῦ χαρμοσύνου γεγονότος καὶ ἔτσι τὸ συναίσθημα τῆς χαρᾶς ἐπανέρχεται εἰς τὸν κόσμο ποὺ μέχρι ἐκείνη τὴν στιγμή ἦτο βυθισμένος εἰς τὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας. Ἡ αἰσιοδοξία παίρνει τὴν θέση τῆς ἀπαισιοδοξίας, ἡ ἐλευθερία παίρνει τὴν θέση τῆς σκλαβιάς καὶ ἡ χαρὰ παίρνει τὴν θέση τῆς λύπης, διότι ὁ Ἀδὰμ ἀνακαλεῖται καὶ ἡ Εὐὰ λυτρώνεται καὶ ὅλα αὐτὰ ἐπισυμβαί-

νουν διότι Ἐσὺ Παναγία μας, εἶσαι ἐκείνη ποὺ γίνεσαι ὁ θρόνος τοῦ πάντων Βασιλέως. Εἶσαι Ἐσύ, Παναγία μας, ποὺ μὲ τὴν ὑποταγή σου εἰς τὸ θεῖον θέλημα, διαλύεις τὸ σκοτάδι ποὺ σκόρπισε ἡ ἀνυπακοή τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶσαι Ἐσὺ ποὺ μὲ τὴν κυοφορία σου ἐλευθερώνεις τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου, διότι ἐγέννησες τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν μας, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου. Εἶσαι Ἐσὺ ποὺ ἀνακαινίζεται ὁ κόσμος καὶ βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Πῶς μπορούμε νὰ εἴμαστε ἀπαθεῖς καὶ ἀσυγκίνητοι μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν προσφορά σου στὸν κόσμο, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τὴν αἰτία πᾶσαι αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, αἰῶνες τώρα, νὰ ὑμνοῦν καὶ νὰ μεγαλύνουν τὸ ὄνομά σου; Δι' αὐτὸ εἶσαι, Παναγία μας, πανύμνητος καὶ ἀναγνωρίζεσαι ἀπὸ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου καὶ δι' αὐτὸ τιμᾶσαι ὅσο κανεὶς ἄλλος μέσω τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἱδρυσε ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μας προκειμένου ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι νὰ εὐρίσκουμε μέσα σ' αὐτὴν τὴν πραγματικὴν χαρὰν καὶ τὴν σωτηρία μας.

Ὅμως καθὼς τελειώνω αὐτὸ τὸ ἄρθρο διὰ τὴν μεγάλη ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τολμῶ νὰ καταθέσω καὶ τὸν πειρασμόν μου ὅτι καὶ σήμερα κινδυνεύουμε νὰ παρασυρθοῦμε ἀπὸ τὰ διάφορα ἀθεϊστικὰ ρεύματα τῆς ἐποχῆς καὶ νὰ θέσουμε τὸν ἑαυτὸν μας μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεὸ μας, ποὺ στὸ ὄνομά Του βαπτισθήκαμε, ἀλλὰ δὲν ἐφαρμόζουμε ὅλες ἐκεῖνες τὶς παρακαταθῆκες ποὺ ἐκεῖνος μᾶς παρέδωσε, ἀλλὰ καταντοῦμε νὰ εἴμαστε χριστιανοὶ τοῦ ὀνόματος μόνον.

Τότε διὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ διελύθη τὸ σκοτάδι στὸ ὁποῖο ζοῦσε ὁ ἄνθρωπος καὶ χρειάσθηκε ἓνας Θεὸς νὰ κατέβῃ στὴν γῆν καὶ μὲ τὴν Σταυρικὴ Του θυσία νὰ ἐπαναφέρει τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο εἰς τὴν προτέρα του κατάστασι, δηλαδὴ κοντὰ στὸν Θεό, σήμερα χρειαζόμαστε ἐπανευαγγελισμό, διότι ξεφύγαμε καὶ πάλι, ἀνθρωποποιοῦντες τὸν Θεὸ καὶ θεοποιοῦντες τὸν ἑαυτὸν μας. Λυποῦμαι πολὺ ποὺ ἡ Ποιμαίνουσα Ἐκκλησία ἄργησε πολὺ νὰ τὸ καταλάβῃ καὶ μόλις πρόσφατα ἄρχισε δειλὰ νὰ ὁμιλῇ γιὰ ἐπανευαγγελισμό, ἀφοῦ εἶχε ἀφήσει τὸ καράβι νὰ κλυδωνίζεται μέσα στὴν μανιασμένη θάλασσα τῆς ὑλιστικῆς ἐποχῆς μας εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦμε, ὅπου ἀμφισβητοῦνται τὰ πάντα.

Προσεύχομαι στὸν Θεὸ νὰ μᾶς ἐπαναφέρει εἰς τὴν τάξιν. Νὰ τὸν ἀγαπήσουμε ἀληθινά, ὅπως καὶ Ἐκεῖνος μᾶς ἠγάπησε καὶ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ μᾶς τὸ ἀπέδειξε, ἀφοῦ τὸν ἴδιο τὸν Υἱόν Του ἔδωσε στὸν Κόσμο, ὥστε μὲ τὴν Σταυρικὴ Του θυσία ἔδωσε τὸν ἑαυτὸν Του «λυτрон ἀντὶ πολλῶν».

* Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἁγίων Ἡμερῶν τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος ἀλλὰ καὶ τῆς Ζωοφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας θέλω νὰ ἐκφράσω εἰς τοὺς ἀναγνώστες τοῦ Περιδικτοῦ τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως καὶ τοῦ ποιμνίου Αὐτῆς τὶς θερμώτατες Πασχάλιες εὐχές μου, ὅπως ὁ Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριος νὰ μᾶς χαριτώνει ὅλους καὶ νὰ φωτισθεῖ ὅλο μας τὸ εἶναι ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ μας.

*Καλὴ Ἀνάστασις καὶ κάθε
εὐλογία στὶς οἰκογένειές σας.*

Οἱ διωγμοὶ τῶν ἑλληνορθοδόξων στὴν ἀνατολικὴ Θράκη (1914-1918). Ἡ στρατηγικὴ τῶν νεοτούρκων

Δημήτριος Φεγγομύτης
Ὑποψήφιος Διδάκτορας στὸ Τ.Ι.Ε. τοῦ Α.Π.Θ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1912, διεξάγεται ὁ Α΄ Βαλκανικὸς Πόλεμος· ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς ἔχει περικυκλώσει τὴν Ἀδριανούπολη καὶ τὰ ἡττημένα ὀθωμανικὰ στρατεύματα ἔχουν ὑποχωρήσει στὴν περιοχὴ τῆς Τσατάλτζας 50 περίπου χλμ. ἔξω ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη. Οἱ Ὄθωμανοὶ καταλήγουν σὲ διαπραγματεύσεις στὸ Λονδίνο μὲ τοὺς ἀντιπάλους τους (Ἕλληνες, Σέρβους, Βουλγάρους καὶ Μαυροβούνιους), κατὰ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1912. Οἱ ξεκάθαροι ὅροι τῆς συνθήκης ἦταν ἡ παραχώρηση τῆς Ἀδριανούπολης στοὺς Βουλγάρους καὶ ἡ συνέχιση τῆς κυριαρχίας τῶν Ὄθωμανῶν στὴν Κωνσταντινούπολη, σὰ στενὰ τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν Δαρδανελίων.

Οἱ διώξεις κατὰ τῶν Ρωμέικων θρακικῶν πληθυσμῶν ξεκίνησαν στὰ τέλη τοῦ 1913 καὶ ἐντάθηκαν σφοδρὰ στὶς ἀρχές τοῦ 1914. Ἀρχικῶς, οἱ τοπικὲς τουρκικὲς ἀρχές προέτρεπαν σὲ αποχώρηση καὶ ζητοῦσαν ἔγγραφη δήλωση ἀπὸ τοὺς διωκόμενους, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ζητήσουν ἐπιστροφή ἢ νὰ διεκδικήσουν τὴν ἀποζημίωση τῶν περιουσιῶν τους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ποὺ ἐκριζώθηκαν τοὺς πρώτους μῆνες ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολη καὶ τὰ γειτονικὰ σαντζάκια ὑπολογίζονται λίγο κάτω ἀπὸ τὶς 30.000, στὶς οἰκίες τῶν

ὁποίων ἐγκαθίστανται μουσουλμάνοι. Ἡ χρηματοδότηση τῆς ἐγκατάστασης αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τὸ ταμεῖο Ἐνισχύσεως τοῦ Ὄθωμανικοῦ Στόλου, πόροι τοῦ οὐοίου ἦταν εἰδικοὶ φόροι καταβαλλόμενοι ἀπὸ τοὺς Ἑλληνορθοδόξους.

Ἡ τακτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖται γιὰ τὴν ἐκδίωξη ἀπὸ τὰ χωριά, εἶναι ἡ παρακάτω: Οἱ κάτοικοι κατηγοροῦνται γιὰ ἀπόκρυψη καὶ παροχὴ βοήθειας σὲ Ἕλληνες ἀντάρτες, κάλυψη φυγοστράτων καὶ ἀνυποταξία. Ἐπιπλέον, μὲ πρόφασιν τὴν ἀπόκρυψη ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν σὲ ἀποθήκες καὶ στάβλους, ἡ στρατοχωροφυλακὴ διατάσσει τὴν ἐκκένωση οἰκισμῶν, κατόπιν ἐλάχιστης προθεσμίας. Ἄλλη μέθοδος ἦταν οἱ ἀρχὲς νὰ παρέχουν στοὺς μουσουλμάνους κατοίκους σπόρους καὶ ἀγροτικὰ ἐργαλεῖα, ἐνῶ στοὺς Ἑλληνορθοδόξους τὸ ἀρνοῦνταν.

Κατὰ τὴν εἴσοδο τῆς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας στὸν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον, κλήθηκαν οἱ ἄνδρες ἡλικίας 18 ἕως 45 ἐτῶν καί, σὲ ὁρισμένες περιοχές, μέχρι καὶ ἕως 50 ἐτῶν. Ὅλοι κατατάσσονταν ἄμεσα στὰ Ἐργατικὰ Τάγματα (Amele Taburu) καὶ στέλνονταν στὴν Ἀνατολία, ὅπου ἐργάζονταν στὴν κατασκευὴ δρόμων, σιδηροδρόμων καὶ στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἐπίσης, δούλευαν στὰ ἀνθρακωρυχεῖα καὶ στοὺς ἀγρούς.

Ἡ κατάσταση ποὺ ἐπικρατοῦσε στὴν ἀνατολικὴ Θράκη, στὶς πόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρο, μετὰ τὴν ἐπανάκτησή της ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς, ἦταν ἡ ἑξῆς:

α. Στὴν Ἀδριανούπολη καὶ τὴν ἐπαρχία της μετὰ τὴν ἀνακατάληψή της ἀπὸ τὶς ὀθωμανικὲς δυνάμεις ὁ Ἑλληνορθόδοξος πληθυσμός, ἰδιαίτερα στὰ χωριά, ὑπέστη πιέσεις ἀπὸ τακτικὰ στρατεύματα καὶ ἀτάκτους, ὅπως νὰ μεταναστεύσουν μὲ τὴ βία. Ὅλη ἡ διαδικασία ἦταν ὑπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ Νομάρχου Ἀδριανουπόλως Χατζῆ Ἀντὶλμπέη, στενοῦ συνεργάτη τοῦ ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν, Ταλαὰτ πασᾶ.

1. Στὸ χωριὸ Καραγιουσούφ, μὲ τὴν εἴσοδο τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, δολοφονήθηκαν χωρικοὶ ἐντὸς τῶν οἰκιῶν τους, οἱ κάτοικοι ἐξαναγκάστηκαν σὲ μετανάστευση στὴν Ἑλλάδα καὶ ὀρισμένοι στὴν Ἀδριανούπολη.
2. Στὴν Χάφσα δολοφονήθηκε ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος καὶ 20 κάτοικοι συνελήφθησαν καὶ ἐκτελέστηκαν στὴν Ἀδριανούπολη. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1914, διώχθηκαν οἱ κάτοικοι, τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν ὁποίων κατέφυγε στὴν Ἑλλάδα.
3. Στὸ Μπαμπᾶ Ἑσκή, ἐξαιτίας τῶν πιέσεων, μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ κατέφυγε, ἐπίσης, στὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ στὶς οἰκίαις τους ἐγκαταστάθηκαν Μουσουλμᾶνοι χωρικοὶ καὶ συνεχίστηκαν οἱ ἀρπαγὲς καὶ πρόσθετες οἰκονομικὲς δυσκολίες.

β. Ἡ ἐπαρχία Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀριθμοῦσε 12 χωριὰ καὶ πληθυσμὸ περίπου 25.000 Ἑλληνορθόδοξων. Μετὰ τὴν ἀπηνῆ βουλγαρικὴ κατοχή, ἡ ὀθωμανικὴ πολιτικὴ διοίκηση ἐπεδίωξε τὴν

ἐκκαθάριση τῶν Ἑλληνορθόδοξων πληθυσμῶν βάσει καταρτισθέντος σχεδίου.

1. Στὸν Σκοπό, στὶς 17 Ἰουλίου 1913, εἰσῆλθαν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα καὶ Μουσουλμᾶνοι μετανάστες ὑφάρπαζαν τὶς περιουσίες τῶν χωρικῶν. Στὶς 9 Μαρτίου 1914, σὲ διπλανὸ χωριὸ διαπράχθηκαν δολοφονίες καὶ οἱ κάτοικοι τῆς κωμόπολης ἐξαναγκάστηκαν σὲ μετανάστευση, μέσω Τυρολόης, στὴν κεντρικὴ Ἀνατολία.
 2. Στὴν Πέτρα, τὸν Μάρτιο τοῦ 1914, ὁ οἰκισμὸς κυκλώθηκε ἀπὸ Μουσουλμάνους πρόσφυγες ποὺ πίεζαν τοὺς κατοίκους νὰ ἐγκαταλείψουν τὶς οἰκίαις τους καὶ νὰ μεταναστεύσουν. Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ ἴδιου ἔτους, ὑπάλληλοι τῆς Γεωργικῆς Τράπεζας προέβησαν σὲ κατάσχεση ὅλου τοῦ ζωικοῦ κεφαλαίου τῶν κατοίκων. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1915, ὁ πληθυσμὸς τοῦ χωριοῦ εἶχε διασκορπιστεῖ.
- γ.** Ἡ ἐπαρχία Αἴνου περιελάμβανε τὰ τμήματα Αἴνου καὶ Δεδέαγατς καὶ ἀριθμοῦσε 17 κοινότητες μὲ πληθυσμὸ 17.000 περίπου Ἑλληνορθόδοξων.
1. Ἡ Αἴνος, μὲ τὴν ἑναρξη τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ὑπέστη τὴν ἰδιαίτερη πίεση τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων, προκειμένου νὰ ἀποχωρήσουν οἱ Ρωμιοὶ κάτοικοι. Τὸ σχέδιο ὑλοποιήθηκε τὸν Αὐγουστο τοῦ 1915, ὅποτε οἱ κάτοικοι ἐκτοπίσθηκαν στὰ Μάλγαρα. Κατεστράφησαν 15 ἀπὸ τὶς 17 ἐκκλησίες τῆς περιοχῆς καὶ ἐκλάπησαν 1.900 τόμοι τῆς βιβλιοθήκης τῆς τοπικῆς σχολῆς.
- δ.** Ἡ ἐπαρχία Τυρολόης ἀριθμοῦσε 18 οἰκισμοὺς καὶ 16.000, περίπου, Ἑλληνορθόδοξους κατοίκους. Μετὰ τὴν ἀνακατάληψη τῆς περιοχῆς, οἱ κυβερ-

νητικοί υπάλληλοι αγγάρευσαν τούς αγρότες νὰ ἀνοικοδομήσουν τὰ κρατικά κτήρια, ἐμποδίζοντάς τους ταυτόχρονα νὰ ἐπιδιοθοῦν στὶς ἀγροτικές τους ἐργασίες. Ἐπίσης, ἡ δυσβάσταχτη φορολογία ποὺ ἐπιβαλλόταν καθιστοῦσε δύσκολη τὴν διαβίωση.

1. Στὴν Τυρολόη, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1913, οἱ ἀρχές προέβησαν σὲ κατ'οἶκον ἔρευνες. Οἱ υπάλληλοι προχώρησαν σὲ κατάσχεση οἰκοσκευῆς καὶ εἰδῶν ἔνδυσης ποὺ ἀποδόθηκαν σὲ Μουσουλμάνους πρόσφυγες. Τὰ κοινοτικά σχολεῖα καταλήφθηκαν καὶ χρησιμοποιοῦντο ἀπὸ τὸν στρατό. Ἐπιπλέον, προέβησαν σὲ οἰκονομικὸ καὶ ἐμπορικὸ μποῦκοτάζ καταδικάζοντας τὸν πληθυσμὸ σὲ οἰκονομικὸ μαρασμὸ καὶ μετεγκατάσταση στὴν Ἑλλάδα.

Ε. Ἡ ἐπαρχία Βιζύης ἀριθμοῦσε 25 κοινότητες καὶ 29.000 περίπου Ρωμιούς. Τὸ 1914, ξεκίνησε ὁ ἐμπορικὸς ἀποκλεισμὸς καὶ ἡ ἀπαγόρευση ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν οἰκισμῶν· κατόπιν, ὁμάδες τσετῶν προέβησαν σὲ ἀποκλεισμοὺς χωριῶν, βίαιες ἐξώσεις ἀπὸ κατοικίες καὶ καταστήματα καὶ ἐγκατάσταση Μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν. Πολλές κοινότητες ἀναγκάσθηκαν νὰ ἐκκενώσουν τὰ χωριά τους καὶ νὰ μεταναστεύσουν ἀκτοπλοϊκῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Σύμφωνα μὲ διάφορες μελέτες καὶ ὑπολογισμούς, ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἑλλήνων

δόξων στὴν ἀνατολικὴ Θράκη, τὸ 1914, ὑπολογιζόταν στὶς 270.000 ψυχές, περίπου· ἀπὸ αὐτούς, περὶ τὶς 115.000, κατέφυγαν στὴν Ἑλλάδα καὶ 80.000 ἐκτοπίστηκαν σὲ περιοχές τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ὅλες αὐτές οἱ ἐξελίξεις στὴν ἀνατολικὴ Θράκη φθάνουν στὸ ὀθωμανικὸ Κοινοβούλιο, ὅπου, τὴν 6^η Ἰουλίου 1914, κατὰ τὴν συζήτηση γιὰ τὸν προϋπολογισμό, ὑποβάλλονται ἐρωτήσεις ἀπὸ τοὺς Ρωμιούς βουλευτὲς μὲ κύριο ἐπερωτῶντα τὸν βουλευτὴ Ἀϊδινίου, δικηγόρο Ἑμμανουὴλ Ἑμμανουηλίδη ἐφέντη, προκειμένου νὰ συζητηθοῦν οἱ αἰτίες τοῦ ἐκπατρισμοῦ.

Ὁ ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν, Ταλαὰτ πασᾶ, σὲ ἓνα σημεῖο τῆς ἀπάντησής του ἰσχυρίστηκε τὰ ἑξῆς: «[...] Ὁ κ. Ἑμμανουηλίδης εἶπε ὅτι αἰτία τοῦ ἐκπατρισμοῦ τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἡ ἐγκατάσταση Μουσουλμάνων στὰ ἑλληνικὰ χωριά. Αὐτὸ δὲν ἀληθεύει. Τοὺς πρόσφυγες (ἐνν. τοὺς Μουσουλμάνους) ποὺ ἦρθαν ἀπὸ τὰ Βαλκάνια, τοὺς ἐγκαταστήσαμε ἀρχικὰ στὰ μουσουλμανικὰ χωριά. Ἀλλὰ εἶναι τόσο μεγάλος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὥστε δὲν μπορούσαμε νὰ περιοριστοῦμε μόνο σὲ αὐτά. [...] Ἀναγκαστήκαμε νὰ τοὺς τοποθετήσουμε καὶ στὰ ἑλληνικὰ χωριά, τὰ ὁποῖα δέχθηκαν εὐχαρίστως νὰ φιλοξενήσουν τοὺς δυστυχεῖς πρόσφυγες. Ἀλλὰ, ἐν τῷ μεταξύ, ἐκφράσθηκαν καὶ παράπονα, ὁπότε ἡ κυβέρνηση ἔπαυσε τὴν ἐγκατάσταση αὐτῶν στὰ ἑλληνικὰ χωριά.

Δεύτερος λόγος τοῦ ἐκπατρισμοῦ τῶν Ἑλλήνων μᾶς ὑπέδειξαν ὅτι εἶναι τὸ μποῦκοτάζ [...] Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ προκάλεσαν οἱ πρόσφυγες. [...] Ἡ κυβέρνηση ἐπ' οὐδενὶ

δὲν ἐπιδοκιμάζει τὴν μέθοδο αὐτὴ ἀντεκδίκησης. Οἱ Ἕλληνες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Θράκη, πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖο μᾶς ἐνημέρωσε τὸ Πατριαρχεῖο. Ρώτησα τοὺς τοπικοὺς διοικητὲς καὶ μοῦ ἐπιβεβαίωσαν τὴν κατάστασι. Τὸ Πατριαρχεῖο ἐρώτησε γιὰτὶ δὲν ἐμποδίζω τὴν ἀναχώρησίν τοὺς καὶ ἀπάντησα ὅτι δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ ἐμποδίσω βιαίως τὴν ἀναχώρησίν τοὺς. Τοὺς συνέστησα, λοιπόν, νὰ ἀποστείλουν ἐπὶ τόπου ἱερεῖς, γιὰ νὰ προλάβουν τὴν μετανάστευσι. Τὸ Πατριαρχεῖο, ὁντως, ἀπέστειλε ἀντιπροσώπους, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν ἐπέτυχαν νὰ ἀνασχέσουν τὸ ρεῦμα τοῦ ἐκπατρισμοῦ.

Ἀναζήτησα τὴν αἰτία καὶ εἶδα ὅτι, κατὰ τὴν βουλγαρικὴ κατοχὴ, οἱ Ἕλληνες τῆς Θράκης εἶχαν διαπράξει κακουργίες κατὰ τῶν Μουσουλμάνων συνοίκων μὲ εἰδεχθῆ σκληρότητα. Ἄλλοι καταδικάστηκαν καὶ ἄλλοι, ἀπὸ φόβο ἢ ἐνοχές, διέφυγαν. Οἱ ἐγκατασταθέντες (ἐνν. Μουσουλμᾶνοι) πρόσφυγες μαθαίνοντας τὶς φῆμες καὶ τὰ γεγονότα, ἐπιτάχυναν τὰ πράγματα καὶ ἡ μετανάστευσι ἐντάθηκε. Ὁ μεγάλος Βεζίρης μοῦ ἀνέθεσε νὰ ἐξετάσω τὴν κατάστασι ἐκ τοῦ σύνεγγυς, πλὴν δὲν διαπίστωσα σοβαρὰς ὑπερβάσεις κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ὅλοι ἦταν φοβισμένοι καὶ προετοιμάζονταν νὰ ἀποχωρήσουν· τοὺς καθυσύχασα καὶ τοὺς διαβεβαίωσα γιὰ τὴν ἀσφάλειά τοὺς, ὅμως δὲν κατέστη δυνατόν νὰ συγκρατηθοῦν μὲ τὴν πειθώ, γι' αὐτὸ καὶ ἀπαγόρευσα τὴν μετανάστευσι. Τὸ μόνο ἐφικτὸ ἦταν ἡ ἀπαγόρευσι τῆς μετανάστευσι καὶ τὸ νὰ διαθέσω τὸ ἐπίνειο τῆς Ραιδεστοῦ σὲ ὅσους ἐπιθυμοῦσαν οἰκειοθελῶς νὰ ἀποχωρήσουν. [...]

Συνοψίζοντας τὰ ἀνωτέρω, ἡ πολιτικὴ τῶν Νεότουρκων συνίστατο στὸν ἐκτοπισμὸ τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν, μὲ πρόφασιν στρατιωτικοὺς λόγους. Ὅστόσο, οἱ λόγοι ποὺ ὑποκρύπτονταν ἦταν ἐθνικιστικοὶ/θρησκευτικοί, καθὼς οἱ ἐκτοπισμένοι στὴν κεντρικὴ Ἀνατολίᾳ κατανέμονταν σὲ μουσουλμανικὰ χωριά, ἐνῶ, ταυτοχρόνως,

στοὺς Ἑλληνορθόδοξους δὲν ἐμποδιζόταν ἡ μετανάστευσι.

Πιθανολογοῦμε ὅτι αὐτὲς οἱ πρακτικὲς χρησίμευσαν ὡς πείραμα, ἐκ μέρους τῶν Νεοτούρκων, γιὰ τὸν ἀφανισμό, ἐν συνεχείᾳ, καὶ τῶν Ἀρμενίων· ἥτοι, οἱ ὀθωμανικὲς ἀρχὲς ἐφάρμοσαν, δοκιμαστικά, τακτικὲς ἐθνοκάθαρσις, ποὺ ἐπαναλήφθηκαν μαζικότερα, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1915. Ἐπιπλέον, οἱ Νεότουρκοι ἐξήγαγαν καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ Μεγάλαι Δυνάμεις θὰ ἔμεναν ἀδρανεῖς θεατὲς τῶν διωγμῶν, δίκως ἐπεμβάσεις ὑπὲρ τῶν ὁμοθρήσκων τοὺς Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν ἥττα τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας στὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον, ἡ τριανδία τῶν Νεοτούρκων καὶ ἄλλαι ἡγετικὲς προσωπικότητες τοῦ καθεστώτος τοὺς διέφυγαν μὲ γερμανικὸ ὑποβρύχιον στὴν Ὀδησσό, ἐπιχειρῶντας νὰ ἀποφύγουν τὴν λογοδοσίᾳ γιὰ τὰ κακουργήματα εἰς βάρος τῶν Ἀρμενίων. Ἡ κατάληξι τῆς πλειονότητις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἦταν κακή. Ὁ Ταλαὰτ δολοφονήθηκε τὸ 1921, ὁ Μπαχατιν Σακίρ δολοφονήθηκε τὸ 1922, ἀμφότεροι στὸ Βερολίνο ἀπὸ Ἀρμενίους. Ὁμοίως, ὁ Τζεμάλ δολοφονήθηκε στὴν Τιφλίδα, τὸ 1922. Ὁ Ἐνβέρ σκοτώθηκε τὸ 1922 σὲ μάχη, ἀπὸ τὸν Σοβιετικὸ στρατὸ στὸ Τουρκεστάν. Ὁ γιατρὸς Νιαζίμ ἀπαγχονίστηκε στὴν Ἀγκυρα, τὸ 1926, ἐνοχος γιὰ ἀπόπειρα δολοφονίας τοῦ Μουσταφὰ Κεμάλ.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ὁρισμένοι Ἕλληνορθόδοξοι πληθυσμοί, μετὰ τὸ τέλος τοῦ Α' Παγκοσμίου πολέμου ἐπέστρεψαν στὰ χωριά καὶ τὶς πόλεις τοὺς. Μὲ τὴν προσωρινὴ ἐνσωμάτωσι τῆς ἀνατολικῆς Θράκης στὸ Ἑλληνικὸ κράτος, τὸ 1920 (βάσει τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν), παλιννόστησαν καὶ ἄλλοι ἐκτοπισθέντες. Τὸ 1922, μὲ τὴν ἐπιβολὴ ἐκκένωσις τῆς ἀνατολικῆς Θράκης ἀπὸ τὸν Ἑλληνορθόδοξον πληθυσμὸν τῆς (βάσει τῆς ἀνακωχῆς τῶν Μουδανιῶν) ἐπῆλθε καὶ ἡ ὁριστικὴ ἀποχώρησι τῶν Ἀνατολικοθρακῶν ἀπὸ τὶς πατρογονικὰς ἐστίαις τοὺς.

Ἑκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιάκονος Ἀρσένιος Βασιλείου

Πνευματικὴ κίνηση Ἰανουάριος-Μάρτιος 2023

Ἑορτὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς

Τὴν πρώτη τοῦ ἔτους ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπισήμου Δοξολογίας. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τὴν Βασιλόπιτα καὶ τὴν διαμοίρασε εὐχόμενος καλὸ καὶ εὐλογημένο τὸ νέο ἔτος.

Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε τῆς ἀκολουθίας τῶν Μεγάλων Βασιλικῶν Ὁρῶν καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ, ἐνῶ προέστη τῆς Θείας Λει-

τουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας τέλεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. Ἀνήμερα, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ τέλεσε τὸν Μεγάλον Ἀγιασμό.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὸ Ἅγιον Ὄρος γιὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων

Ὁ Σεβασμιώτατος, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοπιστατοῦ Χριστοφόρου Ἰβηρίτου, μετέβη στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἱερούργησε στὴν Πανηγυρικὴ Ἀγρυπνία στὸ Πρωτάτο ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μετὰ τὴν τέλεση τῆς Ἀγρυπνίας ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἰβήρων, καὶ χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἱερούργησε στὴν Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία τῆς κυριωνύμου ἡμέρας.

Ἐκδηλώσεις εὐλογίας καὶ κοπῆς Βασιλόπιτας

—Στὶς 8 Δεκεμβρίου 2023, Ἀγιασμὸς καὶ κοπὴ Βασιλόπιτας στὴν **Περιφερειακὴ Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Α.Μ.Θ.**, παρουσία τῆς Ἀναπληρώτριας Διευθύντριας Περιφερειακῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Μαριγούλας Κοσμίδου καὶ τῆς Διευθύντριας Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης Ν. Ροδόπης κ. Αἰκατερίνης Σαραφίδου.

—Στὶς 12 Ἰανουαρίου 2023, εὐλογία καὶ κοπὴ Βασιλόπιτας τῶν **Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως** παρουσία τῶν παιδιῶν, τῶν διδασκόντων καὶ ἐργαζομένων σὲ αὐτούς.

—Στὶς 22 Ἰανουαρίου 2023, εὐλογία καὶ κοπὴ Βασιλόπιτας τῶν **Ἱερατικῶν οἰκογενειῶν τῆς Μητροπόλεως** καὶ ἔπαινος πρὸς τοὺς ἱερεῖς γιὰ τὴ σπουδαιότητα τῆς διακονίας τους.

—Στὶς 26 Ἰανουαρίου, εὐλογία καὶ κοπὴ πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας τοῦ **Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς**.

—Στὶς 29 Ἰανουαρίου 2023, εὐλογία καὶ κοπὴ Βασιλόπιτας τοῦ **Συλλόγου Πολυτέκνων Νομοῦ Ροδόπης – Βράβευση μὲ χρηματικὸ ποσὸ** τεσσαράκοντα δύο παιδιῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν.

Ἐθιμοτυπικὲς Ἐπισκέψεις στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

—Στὶς 13 Ἰανουαρίου 2023, τοῦ **Ὑπουργοῦ Προστασίας τοῦ Πολίτη κ. Παναγιώτη Θεοδωρικάκου**

—Στὶς 13 Φεβρουαρίου, τοῦ νέου Διοικητῆ τοῦ Δ' Σώματος Στρατοῦ **Ἀντιστρατήγου Δημόκριτου Κωνσταντάκου**.

—Στις 17 Μαρτίου, τοῦ **Υπουργοῦ Ναυτιλίας καὶ Νησιωτικῆς Πολιτικῆς κ. Ἰωάννη-Ἰωσήφ Πλακιωτάκη**. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὁ Σεβασμιώτατος ἔθεσε καὶ συζήτησε τὸ θέμα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους στὴν ἱστορικὴ ἔδρα τῆς Μητροπόλεώς μας ἐκ τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς.

—Στις 20 Μαρτίου, τοῦ **Μητροπολίτη Προύσης κ. Ἰωακείμ**, ὁ ὁποῖος μετέφερε τὶς συγχαρητήριες εὐχὲς τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου γιὰ τὴν συμπλήρωση δέκα ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἐκλογή καὶ ἐνθρόνισή του στὴν Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Τελετὴ Παράδοσης-Παραλαβῆς στὴν Πρυτανεία τοῦ Δ.Π.Θ.

Στις 10 Ἰανουαρίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη κατὰ τὴν τελετὴ Παράδοσης-Παραλαβῆς τῆς Πρυτανικῆς Ἀρχῆς καὶ εὐλόγησε τὴν Πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιτα.

Ἀπονομὴ πτυχίων Εἰδικῶν Φρουρῶν τῆς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς

Τὴν 11^η Ἰανουαρίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη στὴν Τελετὴ Ἀπονομῆς Πτυχίων τῶν Νέων Εἰδικῶν Φρουρῶν, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Αστυνομίας Βορείου Ἑλλάδος, Στρατηγοῦ Γεωργίου Δούβαλη, τοῦ Διοικητοῦ τῶν Σχολῶν Ἀστυφυλάκων, κ. Κωνσταντίνου Βλάχου καὶ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ

Τμήματος Δοκίμων Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς κ. Πέτρου Δεμερτζίδη.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Κausοκαλύβη

Τὴν Πέμπτη, 12-1-2023, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Κausοκαλύβη, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονή.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας

Τὴν 17^{ην} Ἰανουαρίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Εἰκόνος τοῦ Ἀγίου στὴν Αἴγειρο. Κατόπιν,

χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ στὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ Κοσμίου καὶ προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Εἰκόνος. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Ἀθανασίου Σάλλης.

Ἐκδήλωση γιὰ τὴν Ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη σὲ ἐκδήλωση ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν αἴθουσα τοῦ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Κομοτηνῆς, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Σταῦρος Κολιούσης ὠμίλησε μὲ θέμα: «Ἡ ἐν Χριστῷ παιδεία μέσα ἀπὸ τὸ Συναξάρι τῆς Ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν».

Στὴν ἐκδήλωση τιμήθηκαν ὁ Ἐκπαιδευτικὸς κ. Γεώργιος Εὐθυμίου, ὁ κ. Γεώργιος Χαραλαμπίδης, Καθηγητὴς Φιλολόγος ἀλλὰ καὶ ἡ Ὁμάδα Ρομποτικῆς

καὶ Προγραμματισμοῦ τοῦ 3^{ου} Γ.Ε.Λ. Κομοτηνῆς γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς τρίτης θέσης στὸν 33^ο Εὐρωπαϊκὸ Διαγωνισμό, μὲ τὸ πρόγραμμα: «e-Αιμοδότες».

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν Εὐεργετῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας, παρουσία τῆς Ἀναπληρώτριας Περιφερειακῆς Διευθύντριας Ἐκπαιδεύσεως

Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης κας Μاريγούλας Κοσμίδου, τῆς Διευθύντριας Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης Ροδόπης κας Αἰκατερίνης Σαραφίδου, Ἐκπαιδευτικῶν καὶ μαθητῶν τῆς περιφέρειας μας.

**Ἀπονομὴ πτυχίων τῶν Εἰδικῶν
Φρουρῶν καὶ Ὁρκωμοσία
Νεοσύλλεκτων Ὁπλιτῶν**

Στὶς 3 Φεβρουαρίου 2023 ὁ Σεβα-

σιμώτατος μετέβη στὴ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς καὶ παρέστη στὴν Τελετὴ Ἀπονομῆς Πτυχίων τῶν Νέων Εἰδικῶν Φρουρῶν. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη στὴν 29^η Μ/Π ΤΑΞΠΖ καὶ στὴν 21^η ΤΘΤ Κομοτηνῆς, ὅπου προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ὁρκωμοσίας τῶν νεοσυλλέκτων ὀπλιτῶν τῆς 2023 Α' ΕΣΣΟ.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα ἱερούργησε στὸ πανηγυρίζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς Μαρωνείας, ἱστορικῆς ἔδρας τῆς Μητροπόλεώς μας.

**Παράθεση Γεύματος
στοὺς ἐργαζομένους στὸν Τομέα
Καθαριότητας τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς**

Τὴν 9^η Φεβρουαρίου 2023 ὁ Μητροπολίτης μας παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν

τῶν ἐργαζομένων στὸν Τομέα Καθαριότητος καὶ τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς.

Ὁρκωμοσία Δοκίμων Ἀστυφυλάκων

Τὴν 10^η Φεβρουαρίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς ἀκολουθίας τῆς Ὁρκωμοσίας Δοκίμων Ἀστυφυλάκων τοῦ Τμήματος Δοκίμων Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς, παρουσία τοῦ Διοικητοῦ τῆς Αστυνομικῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ Ψυχοσάββατο

Τὸ Ψυχοσάββατο τῆς Ἀπόκριew ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως στὸν τύμβο ἔξωθεν τοῦ Ἀсту-

νομικοῦ Μεγάρου Κομοτηνῆς. Ἀκολούθως, μετέβη στὸ Στρατιωτικὸ Κοιμητήριο, ὅπου προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ὑπὲρ

Πίστεως καὶ Πατρίδος ἥρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων καὶ τέλεσε τρισάγιο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν προκατόχων τοῦ Ἀρχιερέων, ὡς καὶ τῶν κεκοιμημένων Ἱερέων τῆς Μητροπόλεως καὶ πάντων τῶν κοιμηθέντων στὰ Κοιμητήρια τῆς πόλεως.

Ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας πρὸς τοὺς σεισμόπληκτους τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Συρίας

Τὴν Δευτέρα 20 Φεβρουαρίου ἐστάλησαν τρόφιμα μακρᾶς διαρκείας γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῶν σεισμοπλήκτων συνανθρώπων μας τῆς

Τουρκίας καὶ τῆς Συρίας, ἡ ὁποία ξεκίνησε κατόπιν πρωτοβουλίας τῶν τεσσάρων Μητροπολιτῶν τῆς Θράκης.

Ὁ ἑσπερινὸς τῆς Συγχωρήσεως

Τὴν Κυριακὴ 26 Φεβρουαρίου ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Συγχωρήσεως στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ ὠμίλησε μὲ θέμα: «Ἡ σταυροαναστάσιμη πορεία μας στὴ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Οἱ τρεῖς σταυροί».

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία καὶ Ἐπιμνημόσυνη Δέηση

Τὴν 1^η Μαρτίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερό Ναὸ Ἀγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς καὶ τέλεσε Ἐπιμνημόσυνη Δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν θυμάτων τοῦ πολύνεκρου τραγικοῦ

σιδηροδρομικοῦ δυστυχήματος στὴν περιοχή τῶν Τερπῶν.

Ἐπιμνημόσυνη Δέηση ὑπὲρ τῶν διατελεσάντων Δημάρχων Κομοτηνῆς καὶ τῶν κεκοιμημένων κατοίκων τῆς Κομοτηνῆς

Τὸ Σάββατο τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερό Κοιμητηριακὸ Ναὸ Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν διατελεσάντων Δημάρχων Κομοτηνῆς, ὅπως καὶ ὅλων τῶν κεκοιμημένων κατοίκων τῆς πόλεως τῆς Κομοτηνῆς.

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας

Τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς λιτανείας τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν

τῶν Ἀρχιερατευσάντων, Ἱερατευσάντων καὶ Διακονησάντων Κληρικῶν καὶ Εὐεργετῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ τῶν βιαίως κοιμηθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ τὸ σιδηροδρομικὸν δυστύχημα τῶν Τεμπῶν.

Ἐπίσκεψη Καθηγητῶν καὶ Φοιτητῶν τοῦ Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ.

Στὶς 11 Μαρτίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος ὑπεδέχθη Καθηγητὲς καὶ Φοιτητὲς τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στὸν Ἱερὸ Μη-

τροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ τοὺς ξενάγησε στὰ Ἱερὰ Προσκυνήματα τῆς Μητροπόλεως.

Σύναξη Ἱεροπαίδων

Τὴν Δευτέρα 13 Μαρτίου στὸν Ἱερὸ Ἐνοριακὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς ὁ Σεβασμιώτατος ὑποδέχθηκε τοὺς Ἱεροπαίδες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τοὺς ἐξήγησε τὴν σπουδαιότητα τῆς Διακονίας τους τόσο στὸ Ἱερὸ Βῆμα ὅσο καὶ στὸ ἀναλόγιο τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Τελετὴ παράδοσης παραλαβῆς τῆς Διοικήσεως τῆς 29^{ης} Μ/Π ΤΑΞΠΖ

Στὶς 15 Μαρτίου 2023 ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Δοξολογίας κατὰ τὴν τελετὴ παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῆς Διοικήσεως τῆς 29^{ης} Μ/Π ΤΑΞΠΖ «ΠΟΓΡΑΔΕΤΣ».

Ἑσπερινὸς καὶ Δ΄ Στάση Χαιρετισμῶν

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Δ΄ Στάση τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς

ἐπισήμου Δοξολογίας. Ἀκολούθως, τέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέσπη ἐνώπιον τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου καὶ τέλος προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως στὸ Ἡρώον.

Μνημόσυνο ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Γενοκτονίας τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ

Τὴν Κυριακὴ Δ΄ τῶν Νηστειῶν ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Βαρβάρας Κομοτηνῆς καὶ τέλεσε

ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Νεοτούρκων ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν Γενοκτονία τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸν λόγο ἐκφώνησε ὁ

Δημήτριος Φεγγομύτης μὲ θέμα: «Οἱ διωγμοὶ τῶν Ἑλληνορθοδόξων στὴν Ἀνατολικὴ Θράκη (1914-1918), ἡ στρατηγικὴ τῶν Νεοτούρκων».

Ὁρκωμοσία Νεοσυλλέκτων Ὁπλιτῶν

Τὴν 31^η Μαρτίου, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὸ Στρατόπεδο «Λοχαγοῦ (ΠΖ) Παύλου Ἡλιοπούλου», ὅπου προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ὁρκωμοσίας τῶν νεοσυλλέκτων ὁπλιτῶν παρουσία τοῦ ΥΦΕΘΑ κ. Νικολάου Χαρδαλιᾶ καὶ τοῦ Στρατηγοῦ τοῦ Δ' Σ.Σ. Δημοκρίτου Κωνσταντάκου.

Ἡ Ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τῶν Χαιρετισμῶν ὡς ἀκολουθῶς: **Α' Στάση:** Ἀρχικὰ στὴν Ἱ.Μ. Παναγίας Βαθυρρύακος καὶ ἀκολουθῶς στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς. **Β' Στάση:** Ἀρχικῶς στὴν Ἱ.Μ. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου καὶ ἀκολουθῶς στὸν Ἱ.Ν. Ἀγίας Τριάδος Πρωτάτου. **Δ' Στάση:** Στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Δ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν. **Ἀκάθιστος Ὕμνος:** Κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Οἱ Κατανυκτικοὶ Ἑσπερινοὶ

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε σὲ ὅλους τοὺς Κατανυκτικοὺς Ἑσπερινοὺς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς στὸν Ἱ.Ν. τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς μὲ ὁμιλητὲς τοὺς: Πρωτ. Γεώργιο Μίλκα ἐκ τῆς Ἱ.Μ. Σταυρουπόλεως καὶ Νεαπόλεως· Ἀρχιμ. Βαρνάβα Γιάγκου ἐκ τῆς Ἱ.Μ. Θεσσαλονίκης· Πανοσ. Ἱερομόναχο Ἀρτέμιον Γρηγοριάτη· Ἀρχιμ. Ἀνδρέα Γκουζούνη, Ἱεροκήρυκα τῆς Ἱ. Μ. Σερρῶν καὶ Νιγρίτης· Πανοσ. Ἱερομόναχο Γρηγόριο Ξενοφωντινὸ.

Ὁ Σεβασμιώτατος με τοὺς φορεῖς τῆς πόλεως καὶ τοῦ νομοῦ στὴν Ἱερὰ Ἐπιστασία τοῦ Ἁγίου Ὁρους

Τὸ διήμερο 24^{ης} καὶ 25^{ης} Ἰανουαρίου, ὁ Σεβασμιώτατος, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Βουλευτὲς Ν. Ροδόπης κ. Εὐριπίδη Στυλιανίδη καὶ κ. Δημήτριο Χαρίτο, τὸν κ. Νικόλαο Τσαλικίδη, Ἀντιπεριφερειάρχη Π.Ε. Ροδόπης, ἐκπρόσωπο τοῦ Περιφερειάρχη Ἀν. Μακεδονίας-Θράκης κ. Χρήστου Μέτιου, τὸν κ. Κίμωνα Λεχούδη, Ἀντιδήμαρχο Τουρισμοῦ, ἐκπρόσωπο τοῦ Δημάρχου Κομοτηνῆς κ. Ἰωάννου Γκαράνη, τὸν κ. Δημήτριο Μοσχάκη, Ἀντιδήμαρχο Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Περιβάλλοντος καὶ Πολεοδομίας, ἐκπρόσωπο τοῦ Δημάρχου Μαρωνείας-Σαππῶν κ. Κωνσταντίνου Χαριτόπουλου, τὸν Καθηγητὴ κ. Γεώργιο Τσιγάρη, Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας, ἐκπρόσωπο τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Δ.Π.Θ. κ. Φωτίου Μάρη, τὸν κ. Μιχαὴλ Σεβδυνίδη, Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ τῆς Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Ροδόπης, τὸν κ. Δημήτριο Κούκουρα, Διοικητὴ Περιφερει-

ακῆς Πυροσβεστικῆς Διοικήσεως Α.Μ.Θ., τὸν κ. Δημήτριο Λουρίκα, Πρόεδρο Τ.Ε.Ε. Θράκης, τὸν κ. Ἀντώνιο Γραβάνη, Πρόεδρο τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ροδόπης, τὸν Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τῆς Μητροπόλεως πρωτ. Γεώργιο Παπαβέργο καὶ τοὺς κ.κ. Ἀναστάσιο Παράσχου, Σταῦρο Φανφάνη, Ἰωάννη Μουτάφη καὶ Χρῆστο Οἰκονόμου, ἐπισκέφθηκαν τὴν ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους προκειμένου νὰ ὑποβάλουν τὶς θερμὲς εὐχαριστίες τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Ἀρχόντων καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Κομοτηνῆς, γιὰ τὴν ἔλευση τῆς Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας Εἰκόνης τῆς Παναγίας «Ἀξιὸν Ἔστιν» στὴν Κομοτηνή.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοεπιστάτης, Χριστοφόρος Ἰβηρίτης, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἐπιστάτες, ὑποδέχθηκαν τὸν Σεβασμιώτατο καὶ τὴν συνοδεία του, δέχθηκαν τὶς θερμὲς εὐχαριστίες ἐνὸς ἐκάστου τῶν πα-

ρευρισκομένων καὶ ἀφοῦ ἀνέλυσε τὸ χρονικὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ αἰτήματος, κατέθεσε τὴν εὐαρέσκειά τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ γεγονότος καὶ γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις ἀγάπης ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς Κομοτηνῆς. Κατόπιν, ἅπαντες μετέβησαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Πρωτάτου καὶ προσκύνησαν τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ «Ἀξιόν Ἐστιν» καὶ ὁ Σεβασμιώτατος προσέφερε εὐλαβικὰ μία χρυσοκέντητη ποδέα ὡς ἀναμνηστικὸ τοῦ γεγονότος τῆς ἐλεύσεως. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Ἀποστολὴ μετέβη στὴν Ἱερὰ Μονή

Ἰβήρων, τὴν ὁποία ὑπεδέχθη ἐγκαρδίως ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Ναθαναὴλ καὶ ἔτυχαν θερμῆς φιλοξενίας.

Τὴν ἐπομένη, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας τῆς «Πορταϊτίσεως» καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἀποστολὴ ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ξενοφώντος, ὅπου καὶ ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τοὺς Πατέρες τῆς Μονῆς. Μετὰ ἀπὸ ὀλιγόωρη ξενάγηση στὴ Μονή, ἡ Ἀποστολὴ ἀνεχώρησε ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὁρους γιὰ τὴν Κομοτηνή.

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ

Ταχ. Γραφείο
Κ.Κ. Κομοτηνής

Αριθμός Άδειας